

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/47/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1124011654
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1124011654.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Márie Šimkovej a JUDr. Eriky Némethovej Stiffelovej, LL.M, v trestnej veci obžalovaného A. F. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 22T/29/2024 zo dňa 04.04.2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.07.2025 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa prvostupňový rozsudok z r u š u j e vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

A. F., nar. XX.XX.XXXX v R., štátny občan U.,
trvale bytom W. XXXX/XXA, Z.,

u k l a d á

podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona účinného do 05.08.2024 s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. I), § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, per analogiam, trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 22T/29/2024 zo dňa 04.04.2025 bol obžalovaný A. F. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, že - dňa 05.12.2023 v čase o 01.33 hod. a v čase o 3.33 hod. na N. ul. č. X v Bratislave bez použitia násillia vnikol do spoločných priestoroch bytového domu, konkrétne pred vstupom do pivnice pod schodiskom použitím kombináčiek poškodil zámky na bicykle zn. Abus, následne odcudzil 1 ks dámsky bicykel zn. Kalk Hoff, model Voyager, výrobné číslo HS723202, čiernej farby, ktorý bol zakúpený v októbri roku 2018 za sumu 627,- eur spolu aj s držiakom pre dieťa zn. Thule v hodnote približne 100,- eur a 1 ks bicykel zn. Cube, Nature Allroad, čiernej farby, veľkosť bicykla 58, výrobné číslo WOW64482PVFT, zakúpený v apríli roku 2022 za sumu 799,- eur, čím spôsobil poškodenému V. W., trvale bytom N. ul. č. 1, Z. škodu krádežou v celkovej výške 1 060,- eur a škodu poškodením zámok vo výške 100,- eur, pričom vyššie uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol Trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I pod sp. zn. 0T/189/2023 zo dňa 21.07.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.07.2023, v spojení s rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 42T/5/2024 zo dňa 28.10.2024, právoplatný

dňa 28.10.2024, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona,

Za to mu bol podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), § 39 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. e), ods. 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd prvého stupňa podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo výške 1.160€ poškodenému V. W., a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného V. W. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajkyne podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.04.2025, a ktoré je smerujúce proti výroku o treste.

Obhajoba sa nestotožňuje s uloženým trestom, ktorý považuje za neprimerane prísny. Prvostupňový súd argumentoval, že u obžalovaného nie je dôvodné uloženie podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko už o bol trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 0T/189/2023 právoplatným dňa 21.07.2023 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, z ktorého odsúdenia si nevzal ponaučenie a opakovane sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, a to špeciálnej recidívy krádeže, dokonca počas plynutia skúšobnej doby. S touto argumentáciou sa obhajoba nemôže stotožniť. Citovaný trestný rozkaz bol zrušený rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 42T/5/2024 zo dňa 28.10.2024, právoplatný v ten istý deň, a to v otázke viny a trestu a bol mu uložený spoločný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 28.10.2026 tak, ako to vyplýva z registra trestov. Obhajoba ma za to, že bolo namieste uloženie súhrnného podmieneného trestu odňatia slobody k rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 42T/5/2024 zo dňa 28.10.2024. Obhajoba pripomenula, že obžalovaný sa k trestnému činu v plnom rozsahu priznal, svoje konanie oľutoval, bol nápomocný pri objasňovaní trestnej činnosti orgánov činných v trestnom konaní, a svoj postoj nezmenil ani na hlavnom pojednávaní, keď urobil vyhlásenie o vine. Naviac skutok bol spáchaný dňa 05.12.2023, teda pred viac ako jedným rokom, preto má obžalovaný za to, že na jeho nápravu postačí uloženie podmieneného trestu odňatia slobody.

Obžalovaný preto žiadal, aby odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu vrátane spisu Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 42T/5/2024, zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste a obžalovanému uložil súhrnný podmienený trest odňatia slobody k rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 42T/5/2024 zo dňa 28.10.2024, eventuálne samostatný podmienený trest odňatia slobody.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Odvolací súd nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku alebo predchádzajúceho konania, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil verejné zasadnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa obhajkyňa v celom rozsahu pridrižovala dôvodov podaného odvolania.

Zástupca krajskej prokuratúry rozhodnutie ponechal na úvahe súdu, keďže zo strany prokuratúry odvolanie podané nebolo.

Obžalovaný A. F. pred odvolacím súdom uviedol, že ľutuje, čo spravil.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona (účinného do 05.08.2024) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne uvádza, že odvolanie podané obžalovaným je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III podal dňa 19.04.2024 obžalobu na A. F. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.04.2025 obžalovaný A. F. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne zodpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Obžalovaného A. F. súd prvého stupňa na základe jeho vyhlásenia o vine uznal vinným v zmysle obžaloby. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a

postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemohol byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Pri dokazovaní skutočností podstatných pre výrok o treste súd prvého stupňa vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku. Z týchto dôkazov vyplynulo, že obžalovaný má 3 záznamy v registri trestov, z toho v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Pre totožnú trestnú činnosť (prečin podľa § 212 Trestného zákona) bol odsúdený 2 krát, teda v osobe obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu, navyš prejednávaneho skutku sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, keďže pred spáchaním skutku bol odsúdený trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 0T/189/2023 zo dňa 21.07.2023, právoplatným dňa 21.07.2023, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený okrem iného úhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky do 21.07.2025.

Vzhľadom na skutočnosť, že dňa 06.08.2024 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona č. 40/2024 Z.z., ktorá mala dopad aj na znenie § 212 Trestného zákona, bolo v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona, potrebné zisťovať, či je novšie znenie Trestného zákona pre obžalovaného priaznivejšie. Súd prvého stupňa správne posúdil skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, keď tento posudzoval a trest ukladal podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, teda účinného do 05.08.2024, a to ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, kde je trestná sadzba 6 mesiacov až 3 roky, keďže podľa § 212 ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 je trestná sadzba 1 rok až 4 roky.

Súd v súlade s § 38 ods. 2 Trestného zákona zisťoval u obžalovaného poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a správne ustálil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona avšak nekonštatoval tiež priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, hoci vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného tak učiť mal. Odvolací súd však nemohol korigovať pochybenie súdu prvého stupňa v neprospech obžalovaného a rozšíriť počet priťažujúcich okolností z dôvodu, že odvolanie nebolo podané v neprospech obžalovaného (§ 322 ods. 3 Trestného poriadku).

Odvolací súd nevyhodnotil ako opodstatnené priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona obžalovanému, spočívajúcej v tom, že páchatel mal napomáhať pri objasňovaní trestnej činnosti, čoho sa domáhala obhajoba. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona je založená na aktívnej spolupráci páchatela pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, pričom sa vyžaduje aktívna účasť páchatela pri vyšetrovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel sám svojím prístupom participuje na objasnení trestného činu. Aj keď obžalovaný A. F. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, toto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, ale je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a môže byť dôvodom na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že osoba 3 krát súdne trestaná obžalovaného plne odôvodňuje uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, pretože spácha trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 0T/189/2023. Na tejto skutočnosti nič nemení ani následné jeho zrušenie vo výroku o vine a treste rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 42T/5/2024 zo dňa 28.10.2024 právoplatným dňa 28.10.2024, ktorým bol obžalovaný bol uznaný za vinného za spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu okrem iného uložený spoločný a úhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky. Rovnako nie je možné konštatovať súbeh tejto trestnej činnosti, preto aj odvolací súd tiež nezistil podmienky na uloženie súhrnného podmieneného trestu odňatia slobody k rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 42T/5/2024 v zmysle odvolacích námietok. Obžalovaný sa teda dopustil recidívy. Posudzujúc možnosti nápravy obžalovaného aj odvolací súd dospel k záveru, že tieto sú menej

priaznivé, keďže nemožno opomenúť skutočnosť, že žalovanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ako bolo vyššie uvedené.

Dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku bola skutočnosť, že prvostupňový súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody nezákonne, keďže uložená výmera trestu v napadnutom rozsudku nekorešponduje s aplikovaným ustanovením § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného. Aj odvolací súd teda pri posudzovaní výmery trestu zohľadnil poľahčujúcu okolnosť priznania a ľútosti podľa § 37 písm. l) Trestného zákona avšak nemohol prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, ktorú nekonštatoval ani súd prvého stupňa, keďže odvolanie nebolo podané v neprospech obžalovaného. Pravdou je aj to, že súd prvého stupňa vo výroku o treste uviedol ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, podľa ktorého môže súd uložiť trest znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere 4 mesiace, v takom prípade by bol uložený trest zákonný. Keďže ale v rozpore s uvedeným súd prvého stupňa uložil trest na spodnej hranici sadzby 6 mesiacov, inak trest primeraný vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti skutku, pričom však mal abstrahovať od ním použitého ustanovenia § 39 ods. 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, a nemal prihliadať na § 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, iba na ostatné dôležité skutočnosti týkajúce sa výroku o treste.

Odvolací súd pre absenciu odvolania podaného v neprospech obžalovaného nemohol na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku (zákaz zmeny k horšiemu) uviesť napadnutý výrok do súladu s vykonaným dokazovaním, a preto sa riadil vyššie uvedenými skutočnosťami, tzn. prihliadal na zistenú jednu poľahčujúcu okolnosť, nepriaznivé možnosti nápravy obžalovaného ako aj na okolnosti skutku a následok.

Preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste a uložil obžalovanému s použitím § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku miernejší trest, a to vo výmere 4 mesiace nepodmienečne. Takýto trest odzrkadľuje zákonné kritériá pre ukládanie trestov, zohľadňuje nepriaznivé možnosti nápravy obžalovaného, poskytuje dostatočnú ochranu spoločnosti.

Výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia bol v súlade so zákonom, nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, a preto ho odvolací súd v nezmenenej podobe prevzal do svojho rozsudku.

Výrok o náhrade škody nebol odvolaním napadnutý, a preto ho odvolací súd nepreskúmaval.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.